

Chương 40

Lữ nhìn Kim gọi món ăn khi người bồi mang thực đơn đến. Nàng thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra sau khi gặp Miriam và Sơn. Lữ thầm than phục nàng. Có lẽ nghề nghiệp luật sư đã giúp nàng tạo được vỏ bọc bên ngoài như một lớp sắt, không chấn động nào có thể lay chuyển được. Nàng đã phải đối phó với biết bao khó khăn trong chiến trường của tòa án, của tổ hợp luật sư gồm toàn những cáo già, cá mập sẵn sàng ăn tươi nuốt sống những kẻ yếu đuối, không bản lĩnh.

Chỉ khi yêu Lữ, ân ái với Lữ, nàng mới trút bỏ tấm áo giáp bảo vệ nàng và trở thành người thật của nàng, nồng nàn, say đắm và sẵn sàng rung động bằng những hồn nhiên không phải của một người đàn bà từng trải, sành sỏi, nhưng như một cô gái dậy thì mới lớn. Sự tương phản kích thích Lữ như một thứ ma túy cực mạnh. Nàng như hai người khác biệt hẳn tùy từng lúc. Và lúc này, sau khi gặp Miriam, Lữ thấy nàng trở thành người nữ luật sư hơn bao giờ hết. Kim nói, sau khi chọn món ăn xong:

- Miriam còn yêu anh lắm! Trông chị ấy tội quá!

Lữ không nói, ngạc nhiên. Chàng tưởng Kim sẽ khó chịu, bực mình vì cuộc gặp gỡ bất ngờ, nhưng không phải vậy. Nàng còn có cảm tình nhiều hơn với Miriam. Và câu nói của nàng. Có phải là lời kết tội Lữ? Đàn bà thật khó hiểu. Lữ thầm nghĩ.

Những dự đoán về phản ứng của đàn bà, Lữ thấy chàng đều tính sai cả. Và sự phán đoán sai lầm của chàng là đầu gây mỗi nợ cho biết bao chuyện phiền toái chàng đang phải gánh chịu. Còn chuyện gì nữa sẽ xảy đến đây? Lữ lắc đầu, chàng nói lảng sang chuyện khác:

- Em có dịp nào rảnh đi Acapulco với anh không? Mình đi một buổi long weekend ba ngày thôi.

Kim lắc đầu:

- Em còn ba vụ hearings trong hai tuần lễ kế tiếp. Rồi còn phải làm summation cho một vụ án khá lớn nữa. Phải chùng hai tháng nữa em mới rảnh được.

Lữ cười:

- Em làm việc nhiều như vậy, tiền để đâu cho hết?

Kim trả lời:

- Em thích làm cho xong việc thôi. Tiền bạc với em không quan hệ lắm.

Lữ gật đầu:

- Em nói đúng! Tiền bạc không quan trọng bằng sự thành tựu của công việc. Miriam không hiểu cho anh điều đó, cho anh bị chuyện kiểm tiền ám ảnh. Anh đâu đến nỗi tệ như vậy!

Kim cười:

- Em biết! Anh muốn thành công. Dĩ nhiên chuyện làm giàu đương nhiên xảy ra khi anh thành công. Em nghĩ chị Miriam lớn lên trong sự sung túc từ nhỏ nên không thông cảm được cho anh điều đó. Chuyện giấy tờ giữa anh và chị Miriam xong chưa?

Lữ tự trách mình. Chàng lại để cho câu chuyện trở về Miriam.

- Giấy tờ ly dị của anh và Miriam chưa xong hẳn. Tên Leibovitz, luật sư của Miriam đòi phân chia tài sản nên còn rắc rối một chút!

Kim tò mò. Nàng trở thành người luật sư với thân chủ là người tình của mình:

- Miriam giàu như vậy còn đòi chia tài sản của anh à!

Lữ gật đầu chán nản:

- Miriam có pre-nuptial agreement về tài sản của Miriam trước khi cưới. Phần sau khi cưới, Leibovitz đòi chia đôi nên câu chuyện còn lằng nhằng lắm!

Kim trầm ngâm:

- Em nghĩ anh không có cách nào khác được nếu chị Miriam nhất định bắt anh phải chia. Chị ấy chắc không cần tiền nhưng muốn trả đũa anh thôi!

Nàng không nói ra nhưng Kim hiểu Miriam. Sự trừng phạt này của Miriam đối với Lữ còn làm chàng khổ sở gấp bội lần chuyện Vãn cho người đốt khu apartment làm hại Lữ. Và nàng biết Miriam sẽ không khi nào tha thứ cho Lữ. Chỉ trừ khi nàng có mối tình mới và không đếm xỉa gì đến Lữ nữa. Kim nghĩ đến Sơn. Nàng chưa biết nhiều về người bạn này của Lữ nhưng linh tính cho Kim biết. Sơn sẽ là chìa khóa giải quyết được vấn đề cho Lữ. Kim hỏi:

- Anh cho biết về Sơn, người đi với Miriam lúc này. Sơn làm việc trong

Chương 40

partnership của anh như thế nào?

Lữ trả lời:

- Sơn là bạn thân với anh từ hồi còn đi lính ở Việt Nam. Bây giờ Sơn trông coi mấy khu shopping và hotel cho partnership. Sơn cũng giúp anh trong mấy vụ đầu tư vào venture capital cho hai công ty về software cho Internert trên San José. Gần như mọi việc của partership Sơn đều quản lý cả.

Kim suy nghĩ một lúc:

- Anh tin Sơn đến thế cơ à!

Lữ cười:

- Sơn cứu anh thoát chết mấy lần. Anh cũng cứu lại mạng sống của Sơn trong mấy trận lớn nhất. Chúng anh sống chết có nhau, làm sao anh không tin Sơn cho được?

Lữ nói về Sơn bằng một giọng quả quyết nhưng trong thâm tâm một chút nghi ngờ bắt đầu len lỏi. Sơn đi với Miriam vào tiệm ăn hôm nay như một cặp tình nhân, không phải như những lần Lữ nhờ chàng đưa Miriam đi xem tranh, nghe nhạc. Chàng vẫn muốn tin vào Sơn, người bạn thân duy nhất của chàng. Nhưng nếu Sơn theo Miriam trong việc Miriam trả thù chàng? Lữ không muốn nghĩ đến điều đó. Nếu Sơn phản chàng, trên đời này Lữ có thể tin vào chuyện gì nữa? Kim gật đầu:

- Em chưa biết Sơn nhiều nhưng anh ta có vẻ là người tốt. Ấn tượng đầu tiên của em về người mới gặp ít khi

nào sai lầm! Hôm nào có dịp em sẽ nói chuyện với Sơn.

Lữ gật đầu không đáp. Chàng cùng ý nghĩ với Kim. Miriam cặp với Sơn sẽ giải quyết cho chàng nhiều chuyện. Lữ hơi cảm thấy buồn cười. Ý nghĩ sang vợ cũ lại cho bạn mang một vẻ đều cáng chàng vẫn cười nhạo khi xảy ra với người khác. Sự việc xảy đến cho chính chàng làm chàng cảm thấy ngược ngạo và hơi tự ngượng. Tuy không yêu Miriam nữa, chàng vẫn kính trọng và biết ơn nàng. Không có Miriam giúp đỡ và khuyến khích chàng lúc đầu, Lữ không thể nào tạo được tài sản như hôm nay.

Sơn là bạn thân chàng và là người đắc lực cho công việc làm ăn của chàng. Miriam xứng đáng với Sơn và Sơn cũng là người hợp với Miriam trên nhiều phương diện, khác hẳn chàng. Có lẽ định mệnh đã khiến họ tìm đến với nhau? Lữ cau mày. Tại sao ý nghĩ về định mệnh tiếp tục luẩn quẩn nơi chàng. Chàng vẫn tự hào về sự chối bỏ định mệnh của mình. Không lẽ chàng đã trở thành yếu đuối để bắt đầu tin tưởng vào định mệnh. Không! Định mệnh vẫn chưa thể là yếu tố quyết định cuộc đời chàng. Sự việc xảy đến giữa chàng và Miriam chỉ là việc tất yếu sẽ xảy ra.

Việc Sơn và Miriam tìm đến với nhau chỉ là hậu quả tự nhiên việc chàng bỏ rơi Miriam và Sơn là bạn chàng, có mặt lúc đó để an ủi

Miriam. Chàng gặp Kim chỉ là hậu quả của việc dây dưa đến cảnh sát và pháp lý của chàng. Và Kim có yêu chàng chỉ là chuyện tất nhiên của sự gặp gỡ giữa chàng và Kim! Định mệnh không thể nào là lý do của những việc xảy đến cho cuộc đời chàng. Và Lữ tin chắc dù chàng có biết trước định mệnh, chàng sẽ dùng tất cả năng lực của chàng để thay đổi định mệnh đó, dù tốt xấu ra sao. Hưởng chi chàng vẫn chưa thể một lần tin được vào định mệnh.

Lữ nhìn Kim. Nàng có là định mệnh của chàng không, điều đó chàng cần gì để ý đến. Chàng chỉ biết nàng đẹp, quyến rũ và yêu thương chàng đắm đuối. Tại sao thắc mắc những chuyện không nên để ý và hoàn toàn vô nghĩa đó. Hiện tại trôi quá nhanh, hạnh phúc và cuộc sống hiển hiện huy hoàng không thể để những suy nghĩ vợ vẫn làm giảm đi cường độ của nó. Chàng nhấp một ngụm rượu và nhìn vào đáy mắt Kim.

- Uống chút rượu với anh đi Kim! Những chuyện đó mình để lúc khác bàn đến. Ăn xong mình về lại Century City xem musical này mới ở Broadway sang. Anh nghe nói hay lắm.

Và cả đêm dài ân ái với Kim sau đó! Lữ uống hết ly rượu. Cuộc đời tươi đẹp quá! Chàng cần gì hơn nữa. Những phiền muộn rồi cũng sẽ qua đi. Và trong giây phút đó Lữ thành thật ước muốn người bạn thân của mình sẽ

Chương 40

mang lại hạnh phúc cho Miriam, một hạnh phúc nàng xứng đáng được hưởng, hạnh phúc chàng đã từ chối không đem lại cho nàng. Như một định luật của tình yêu. Và của đời sống!